

D'ahir i d'avui

per R. PLA I CORAL

En la matinada d'avui haurà fet justament divuit mesos que el Govern de la Generalitat, escortat per una doble filera de caps i soldats de l'exèrcit, eixia de l'històric Palau de la Plaça de la República, com a presoner de guerra. Era, aquella matinada que havia succeït a una nit tràgica i plena de dignitat catalana, una matinada de tardor i l'avenir es mostrava prenyat d'interrogants angoixosos.

Diumenge, però, els mateixos homes que la força armada i un poder felló foragitaren del Govern de Catalunya, hi entraren de nou triomfalment, aclamats per la multitud i en mig de tot un poble. Hi entraren, pel què a aquests homes es refereix, de la mateixa manera que n'havien eixit: amb el cap alt, amb el noble orgull d'haver acomplert un deure. No era aquest, com aquell altre, un matí trist. En lloc del retruny dels canons només s'oïen els vitors de la multitud i arreu es veia un triomfal volejar de banderes. I si aquella matinada d'Octubre era el pressagi d'un hivern llarg i crudel, en aquest diumenge de Març teniem l'anunci d'una nova i esclatant primavera...

En mig d'aquestes dues dates, en l'espai de temps transcorregut entre aquests dos matins, quants ultratges, quantes vexacions, quantes escupinades llançades al rostre de Catalunya! Unes tropes mercenàries i colonials fent acampada dintre les nobles pedres del Palau de la Gene-

ralitat; l'edifici del Parlament Català, l'antiga ciutadella filipisca que la República i l'Autonomia havien convertit en el símbol màxim del nostre alliberament, convertit altra vegada en caserna d'unes tropes que tenien tot el significat d'unes tropes d'ocupació; l'Autonomia desfeta, la llengua novament escarnida i la nostra bandera gloriosa tractada com un objecte subversiu...

I tot Catalunya una presó... Presons al camp, presons a la ciutat, presons inclús en aigües de la mar nostra... Presons plenes de catalans, presons plenes de patriotes, presons plenes d'homes justiciers que no dubtaren en dur al carrer i amb les armes a la mà la defensa d'una terra escarnida i d'uns drets amenaçats... Presons de Catalunya, presons d'enllà d'Espanya que durant quinze mesos haveu estat el símbol de la nostra ànima indomptable i forta!

Però en mig d'aquesta temporada de mal temps, durant aquests mesos de persecució i de befa del més sagrat d'un poble, quin exemple de fe, quin exemple de fortitut, quin exemple d'alt esperit patriòtic no ha donat Catalunya! Ni un mot de descoratjament, ni un gest de cansanci, ni una deserció, ni una traidoria! Cadascú en el seu lloc de sempre amb una plena i serena confiança en la victòria de demà. Solidaritat catalana en els dies de glòria, solidaritat catalana en els dies de persecució. Un poble com el nostre, sempre unit, tant en la joia com en el dolor, no

hi ha dubte que és digne dels més envejables destins.

I Catalunya mai ha desesperat d'assolir-los. Ni en els dies més negres, ni quan pels carrers de la ciutat hi havia l'amenaça dels canons, ni quan hi campejava el *tercio* i les presons eren plenes, ha perdut Catalunya la seva fe en un demà gloriós, resplendent de llibertat i justícia.

Jo recordo ara aquella cançó que cantaven els presos de l'«L'Aurora» gairebé l'endemà mateix del 6 d'Octubre. Amics d'Olot que hi ereu també la recordareu, que també l'havieu cantada vosaltres plens d'un serè optimisme:

*Ja vindran dies, dies vindran
que els que avui afaiten
que els que avui afaiten
remullaran.*

Aquesta estrofa, una mica vulgar si volem, simbolitzava l'estat d'esperit de tot Catalunya: convicció absoluta en la victòria, fidelitat inquebrantable en uns ideals que no podran mai destruir ni les presons ni les canonades. Era, aquesta estrofa, el crit, la declaració de fe de tot un poble vençut per un moment però mai abatut i disposat a qualsevol hora a mesurar de nou les seves forces.

I bé, el canvi ja s'ha produït, els presos de «L'Aurora» hi vegeren clar. Han bastat només quinze mesos per tal de què els que ahir *afaitaven* ara ni *remullin* tansols. Els «jefes» omnipotents, els «caudillos» engrèits ploren ara l'amargor de llur desfeta. I els homes que eren a presidi són altra vegada en els llocs de comandament i el poble, el poble metral·lat, empresonat, vexat, escopit, torna influir novament, amb la seva fe i amb els seus ideals, en el govern de la República i de l'Autonomia.

Les coses, amb això, no han fet res més que retornar en el seu lloc normal, del qual jamai s'havien d'haver apartat.

Recordeu! que el dissabte vinent, dia 14 de març, tindrà lloc l'obertura de la

Llibreria Moderna

Instal·lada al carrer Salvador Seguí, 11, on hi trobareu el més extens assortit en llibres de totes classes i dels millors autors

**Material escolar
Objectes d'escriptori**

La Sastreria Josep Font

ha rebut les novetats de la present temporada, en trajos a mida per home
Ultimes novetats en trajos per nen

J. CASADEMONT

TELÈFON, 192

DENTISTA

Els dimecres no visita

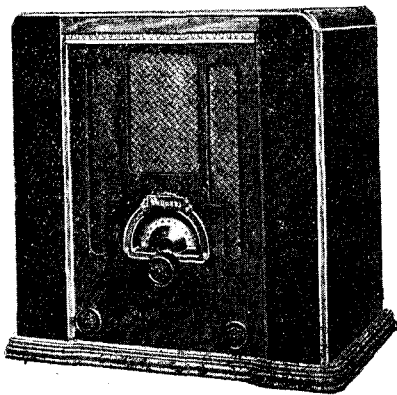
OLOT

Carrer Sant Esteve, 21

REPARACIONS DE RADIO ECONOMIQUES

La Ràdio Tècnica

Bellaire, 24, 1er. (Santo Negro). - OLOT

A petició de la nostra antiga clientela, LA RADIO TECNICA ha ampliat el seu taller al mateix carrer Bellaire, 24, 1er., a càrrec del conegut tècnic J. Freixas Cuscó. Rapidesa i garantia absoluta.

Recordeu que LA RADIO TECNICA torna i modernitza els seus aparells per reparar tota classe de Ràdio Receptors.

**Taller exclusiu per reparacions. No es venen aparells, sols es reparen
AVIAT, OBERTURA D'UN GRANDIÓS TALLER**